

Ige: Mk 5,21-34 napi Ige
Mk 5,35-43

Kedves Bocskai téri Gyülekezet!

Aki ma kinyitotta a református Bibliaolvasó Kalauzt, az tudhatja, hogy a „család nemzetközi napja” van ma. Sajnos, erről a napról nem sokan tudnak. Ellenben a tegnapi napról mindenki tudja, hogy a dísznövények és az ízek fesztiváljának napja volt itt Hajdúböszörményben.

Nem árulok el nagy titkot azzal, hogy szeretem a szép növényeket én is, és szeretem az ízletes ételeket, azonban sokkal fontosabb és nemesebb a családok támogatása és megerősítése.

Számomra a felolvasott történet mindig nagyon különleges volt. Hadd mondjam el, hogy miért.

1. Ezt a történetet megelőzi egy másik jól ismert esemény, amikor Jézus Gadara vidékén jár, és ott találkozik egy őrjöngő emberrel, akit csak Légiónak gúnyolnak, mert annyi ördög szállta meg. Azt az embert Jézus meggyógyítja, ám a gyógyulásnak ára van. Az őt megszállva tartó gonosz szellemi erőket Jézus a hegyoldalon legelésző disznónyájba küldi. A tisztátalan lelkeket a tisztátalan állatokba. A disznók belerohannak a tengerbe, és mintegy 2000 disznó pusztult el. Nagy ár, hogy egyetlen ember meggyógyulhasson.

Ezért a környék lakói Jézusra meg is haragszanak. Nyíltan nem merik támadni, mert félnek tőle, de határozottan kérik, hogy távozzon el jó messzire attól a vidéktől. Jézus így – szinte kiutasítva – távozik Gadarából, és jött vissza Galilea területére, ahol viszont hatalmas tömeg várja, mert szeretnek Jézus közelében lenni.

Ekkor érkezik hozzá egy zsinagógai elöljáró, aki úgy tűnik, hogy várt már rá, mert 12 éves kislánya halálos beteg. Ez az apa szilárdan hiszi, ha Jézus ráteszi gyermekére kezét, akkor az meggyógyul. Jézus pedig azonnal indul az apával, mert nem szabad késlekedni tovább.

2. Ezen a ponton különös módon egybefonódik ennek a családnak az élete egy asszonnyal, aki már tizenkét éve beteg volt, és akit a legjobb orvosok sem tudtak meggyógyítani.

Ez a szerencsétlen beteg asszony is csak egy érintésre vágyott – immár 12 éve. Amikor Jairus kislánya megszületett, akkortájt ismerte fel azt, hogy súlyos beteg, majd egy idő múlva biztosan rájött arra is, hogy betegsége gyógyíthatatlan. Azonban Mózes törvénye szerint, amihez és akihez hozzáér, az vallási értelemben tisztátalan lesz. Ezt a beteg asszonyt messziről el kellett kerülni. Még érinteni sem volt szabad senkinek. El lehet képzelni, hogy mennyire megalázott helyzetben volt már 12 éve.

Most azonban felcsillan számára a remény, mert Jézus végre arra jár, és a gyógyulni akarás vágya erősebb a Mózesi törvélynél, és megérinti Jézus ruháját.

Különös, ami erről olvasunk: Az asszony észrevette azonnal, hogy meggyógyult, Jézus pedig észrevette azt, hogy erő áradt ki testéből. A 12 évig tartó betegségnek végre vége van – ezt a jó hírt akarja Jézus is megerősíteni, amikor szembefordul ezzel az idegen asszonnyal. „Leányom, a hited megtartott téged.” Mintha arra utalna ezzel Jézus, hogy ez az asszony hitének ereje által Isten gyermekeinek a családjába kapcsolódik be. Pál apostol később erről ezt írja: 2Kor. 6,18 *Atyátokká leszek, ti pedig fiaimmá és leányaimmá lesztek, így szól a mindenható Úr.*

Sajnos, mindez idő alatt Jairus lányának az állapota válságosra fordult, majd hirtelen meghalt. Talán éppen akkor halt meg a 12 éves kislány, amikor a 12 éves betegségből meggyógyult az asszony.

3. „Miért fárasztod még a Mestert?” – hangzik a kiábrándító kérdés Jairushoz azoktól az emberektől, akik már tudják, hogy a kislány meghalt. **Jézus azonban ennél sokkal fontosabbról is tud: Isten végtelen hatalmáról.** Ezért biztatja az apát így: „Ne félj, csak higgy!”

Kedves Testvérek! Minden szülő legalább egyszer átéli, hogy gyermeke nagyon beteg. Ilyenkor egyáltalán nem vagyunk türelmesek. Ha kell, akkor saját magunkat tesszük ki veszélyeknek, hogy a lehető leggyorsabban beérkezzünk a kórházba. Nem vagyunk türelmesek ilyenkor, sőt, akár erőszakosan is követeljük a segítséget az orvostól. És van, amikor a legnagyobb fájdalmat is át kell élnie a szülőnek, gyermeke elvesztését.

Jairust, ezt a zsinagógai elöljárót csak tisztelni lehet. Nem látszik rajta a türelmetlenség, nem veszekszik Jézussal, hogy igyekezzen már, hanem csendesen meghúzódik a háttérben, amíg Jézus ezzel az ismeretlen asszonnyal beszél. És még akkor sem veszíti el a fejét, amikor meghallja a hírt: minden hiába.

Kedves Bocskai téri Gyülekezet! Ebben a történetben számomra nem is a gyógyulás és a kislány életre keltése a különleges, hanem az ahogyan egy család és egy ismeretlen asszony élete szorosan összekapcsolódik, összefonódik Jézus mellett. Tudjuk, hogy nem minden beteg gyógyult meg akkor sem, és ma sem. Jézusnak ezek a tettei azonban mindig Isten hatalmáról szólnak. Arról a rendező erőről, ami összehoz ismeretlen embereket azért, hogy Jézus közelében legyenek, és azért, hogy Urunk áldásban részesíthesse őket.

Különös továbbá az, ahogyan az édesapa Jézus elé viszi a család aggodalmát és féltését. Beszél Jairus gyermekéről Jézusnak. Ezért elsősorban most titeket kérlek, kedves apukák: imádságaitokban mindig könyörögjétek gyermekeitekért. Név szerint imádkozzatok értük, adjatok értük hálát, és kérjétek a család irányításához Urunktól bölcsességet.

Isten a hívők közösségére úgy tekint, mint a családjára. Így olvassuk az Efézusi levélben: *Ezért tehát nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és háza népe Istennek.* Ef. 2,19 Maga Isten ad arra példát, hogy a családfőnek hogyan kell összetartania a családját. Nekünk, férfiaknak adta Isten a feladatot, hogy képviseljük az erőt, a megbízhatóságot és a rendet családjainkban, ahogyan Mennyei Atyánk is így vezeti népét. Önmagát mindig így mutatja be választott népének.

4. Tegnap délelőtt egy rádióműsorban a nők emancipációjáról volt szó. A műsorvezető nő egy idősebb asszonnyal beszélgetett, aki többek között elmondta, hogy a hagyományos férfi és női szerepeket a modern társadalom megváltoztatta a nők emancipációja érdekében. Emiatt az évtizedek során a nők férfiasabbak lettek, a férfiak pedig nőiesebbek. A családok felbomlásának, a válások nagy számának és a homoszexualitás elterjedésének nagymértékben oka ez.

Én ehhez hozzáteszem: ha mi emberek elfordulunk Isten rendjétől, amit a teremtésben adott, akkor káosz lesz családon belül és családon kívül a társadalomban.

Nekünk, Istenfélő hívő embereknek, ebben is példát kell mutatnunk a világ felé. Sóvá és világossággá kell lennünk, hogy az emberek lássák, mi a szép és jó isteni rend. Nekünk fel kell mutatni és az emberek elé kell élni családjainkban a jó rendet: a férfi és a nő kizárólagos, egymás iránti elkötelezettségét, házasságot és a rendezett családi kapcsolatot.

Aki házasságban él, annak minden nap ápolnia kell a házasságát, mert a Sátánnak állandó célja, hogy megrontsa ezt az Istentől való közösséget, és az ember szívében eluralkodik az elégedetlenség házastársával szemben. Nem szabad ezt engednünk. Nem szabad azt sem engednünk, hogy egy külső, harmadik közénk álljon. Luther Mártonnak egy bölcs mondását hadd idézzem fel: „Azt nem akadályozhatom meg, hogy madarak elrepüljenek a fejem felett, de azt igen, hogy fészket rakjanak a fejemre.” „Engedelmeskedjétek azért az Istennek, de álljatok ellen az ördögnek, és el-fut tőletek.” – mondja Jakab apostol. Jak. 4,7

Testvéreim! Nem tehetem meg, hogy ne szóljak az élettársi kapcsolatról, mely a társadalom számára 2011-ben teljesen elfogadottá vált. Isten rendje azonban nem ez. Tudom, számtalan oka

van annak, ha két ember nem házasodik össze, és az okok között sokszor súlyos anyagi okok is vannak. De tudni kell, hogy Urunk fontosnak tartja az egymás iránti elkötelezettséget, mely a férfi és a nő között a házasságban valósul meg.

És szólnom kell azokhoz, akik már nem élnek házasságban, mert megözvegyültek, vagy elváltak. Számukra Isten azt a feladatot adta, hogy tanítsák a felnövekvő fiatalokat arra, hogy legyen előttük értékes és megbecsült a házasság, mert a gyermekek számára a legnagyobb biztonságot az jelenti, ha szüleik rendezett házasságban élnek. Így lesz a család az a hely, ahol megvalósul Isten szeretetközössége az egymás iránti elkötelezettségben és felelősségben.

Jairus vezető ember volt. De nemcsak a kapernaumi zsinagóga életét vezette, hanem családját is ő volt a feje. Gyermeke halálos beteg volt, mégis megvolt benne az Isten Fia iránti feltétlen bizalom és hit, hogy a legreménytelenebb helyzetben is van segítség, és valamiféle módon meg is jelenik. Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban! Betegségből gyógyulást nem mindig ad az Úr, de mindig van fény az alagút végén. A családfőnek ma is ezzel a bizalommal és hittel kell az Úr elé vinni mindig a család ügyét, ahogyan Jairus is tette. Ámen.

Loment Péter lelkész